

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κἀμμίαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΠΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὔλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Για τὸ παρὸν ὁ ΠΑΠΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φοραῖς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπύεται εἰς 8—9 χεῖλι ἄδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο τῆς συνδρομῆς του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ἔξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνενας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητῆς ἂν ἔσσειλη πρῶτα τὸν παρῶ. Ὅσα ἀποβλέπουν εἰς γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀ τομικὰ καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γωστὸ κούβισι ληρηάνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ.

Πρῶτον.

Δήμαρχον Ἀθηναίων

Ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν οἰκία τοῦ σπιτιοῦ τοῦ ἱατροῦ Λοῦη στέλνεις κάθε βράδυ τὰ Παρισινὰ σου κάρρα καὶ καταβρέχουν τὴν πλατέα τοῦ ἐκεῖ καφενεῖου ποῦ εἶναι ἀπέναντι στὴν ἐκκλησιὰ τῶν ἁγίων Θεοδώρων, ἐνῶ ὅλη τὴν συνοικία τὴν ἀφίνεις ἀκατάβρεχτη.

Γιατὶ αὐτὴ ἡ ἐξάρεσις;

Τριάντα—κα—Σιλίβρο μας, —τριάντα καμπαέτια σου, —ὦχ, καὶ μὴ μὰς κοροῦδεύεις. Ἄεντεεεεε.

Δεύτερον.

Πρὸς τὸν Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας.

Στοὺς ἁγίους Θεοδώρους ποῦ κάνει ὁ δήμαρχος τοὺς ὀχέτους ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ ἔκλεισε ὅλους τοὺς δρόμους, ὑπάρχει κρεμισμένο ἀπὸ τὴν διαταγὴ τοῦ ἴδιου ἐκυτοῦ σας ἓνα σπίτι, ποῦ κρέμισε ἡ ἀστυνομία, —ὄχι ἐτοιμόρροπο— τοῦ Ριζοπούλου καὶ δὲν ἐπιτρέπετε σ' αὐτὸν οὔτε νὰ τὸ μαντρογυρίση—καὶ πᾶν καὶ κάνουν τὰ ἄτα τους καὶ παραλαμμένα καὶ μέσα καὶ ἀπέναντι τῆς ἐκκλησίας, ὅλοι ἐκεῖνοι ποῦ τὴ νύχτα ἔχουν μὲ συμπάθειο διάρροια, εἰς τρόπον ὥστε, στὴ προχθεσινὴ βροχὴ τὰ ποτάμια πῆγαν τῆς κουράδες—τιμὴ στὰ μούτσουνα σου, —μέσα στὴν ἐκκλησιὰ γιὰ λιθανιστῆρι.

Γιατὶ, παρακαλοῦμε δὲν δίνετι ἕια τέλος σ' αὐτὸ τὸ χαλάμαντρο;

Γιατὶ; Γιατὶ ντρέπομαι νὰ σοῦ τὸ πῶ. Ἀλλὰ θὰ σοῦ τὸ πῶ μεθαύριο, γιὰ νὰ σοῦ ἀποδείξω, ὅτι δὲν εἶται διευθυντής, —δηλαδή ὑπουργὸς τῆς ἀστυνομίας;—ἀλλὰ ἓνα ἀπλὸ ἀστυνομικὸ ὄργανο ποῦ σὲ σέρνουν ἀπ' τὴ μύτη. Ἀγκέλ ντούλνμ, σύντεινε;

Τρίτον.

Πρὸς τὸν Ντέκλερη.

Ἐγγραφες στῆς ἐφημερίδες πῶς σοῦ κλεψαν 260 χιλιάδες δραχμαῖς καὶ ὅτι δίνεις 15 χιλιάδες ὅποιος σοῦ τῆς φέρει.

Ἀδερφέ μου, πολλὴ κουτὸς θὰ ἦσαι. Ποῖος μωρὲ θεόκουτε, ἔχει διακόσιαις ἐξήντα χιλιάδες στὸ χέρι, καὶ τῆς δίνει γιὰ νὰ πάρη δεκαπέντε; Ἄειντε μούρτε.

Καὶ ἐπειτα, γιὰ μὰ γιακαρέλο, ποῖος μωρὲ σὲ συμπούλεψε νὰ κατοικῆς στὰ Πατήσια, καὶ ν' ἀφίνης μέσα στὸν ὄντα τοῦ ὀσπιταῖόνε σου 260 χιλιάδες δραχμαῖς, ποῦ ν' ἄμπουσιν ὅλοι οἱ διαβλοὶ μέσα στὴ καβούκκα σου.

Μὰ μωρὲ γιὰ μὰ μπκαρέλο δὲν τσὴ πῆγαινε αὐταῖς τσὴ χιλιάδες στὴ πάγκα τῆς τράπεζας; νὰ τῆς σιγουράρης μὲ τὸ σιγουραμένο, μόνον τσὴ ἄφινες στὴ διακρίσι τοῦ καθενὸς πᾶτα;

Ἡθελές τε κ' ἐπαθές τα μισὲ Τζανή.

Ὀυχού, διαόντρου γυιοί, βάλτε νὰ πιούμε καὶ ἐμέθουσα. Φέρτε τὰ σιμάριμα.

Κύριε Ντέκλερη! Τὰ κακῶς ἀποκτώμενα κακῶς χάνονται.

Οἱ σὰν καὶ σένα τοκογλύφικες τοιοῦτες τιμωρίας πρέπει νὰ πᾶσχουσι.

Εὐκολώτερο εἶναι νὰ περάση, λέγει τί Εὐαγγέλιον, τὸ χοντρὸ κκοινὶ τοῦ καραβιοῦ ἀπὸ τὸ μάτι τῆς βελῶνας, παρὰ νὰ μπῆ πλοῦσιος στὸ Παράδεισο.

Ἄειντε λοιπὸν καὶ εὐ στὴ Κόλασι μὰζυ μὲ τὰ κακῶς ἀποκτηθέντα πλοῦτη σου καὶ τὴ μεγάλη κουταμάρα σου.

Τέτατον.

Ἐργογλυφικόν.

Τὸ παιδί ποῦ μὲ γυρεύει σὲ συναπάντησι μὲ συχνὰ γράμματα του θὰ μεύρη αὔριο τὸ πρῶτὸ στας ὀχτῶ στὴ πλατέα ποῦ προτῶρισε, νὰ ἦναι ὄμω μὲ τὰ ρούχα ποῦ μοῦ περιγράφει.

Ἀπάνω στό γούστο τους, ἔπεισε καί τὸ ἀστροπελέκι.

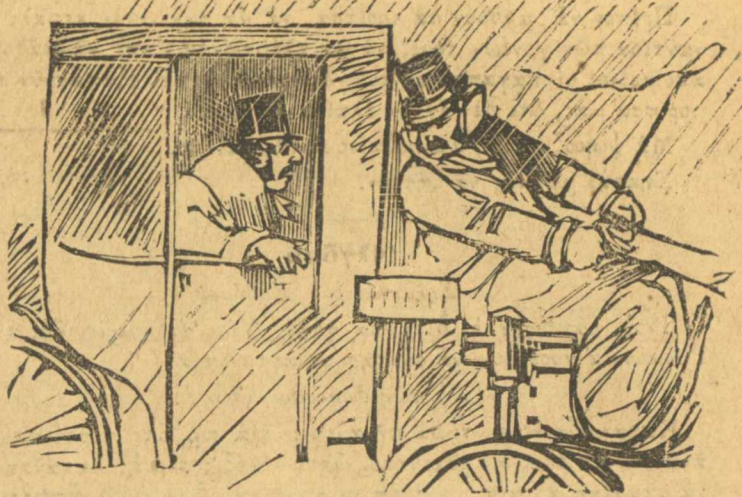
Σᾶς παρακαλοῦν

οἱ ἀμαξήλατιδες Θόδωρος Βουτσαρᾶς, Προκόπης Μανταδάκης, Μιχαήλ Καθβαλός, Σπύρος Σαφράς, Κωστής Ταφουνᾶς καί Κωστής Καραϊσκιός, νὰ τοὺς πλερώσετε τὰ ἀμαξήλατικά τους ποῦ σᾶς πῆγαν καροτσάδα στὰ χωριά στῆς ἐκλογαῖς καί νὰ σᾶς πῶ, ἔχουν δίκαιο οἱ ἄνθρωποι. Σᾶς δούλεψαν.

Μὰ τί δινόλο πάλι σεῖς, νοικοκυρέοι ἄνθρωποι, καί μὲ παραδες, ἀφοῦ μάλιστα κεδίσσατε καί τόσα στοιχήματα,

Νὰ σὲ στύψω μεσαρο-Κολλιγᾶ νὰ βγάλω τοὺς φέρους.

Μ' αὐτὴ τῆ βροχῇ δὲν σὲ πᾶω οὔτε μὲ πενήντα φράγκα σὶδὸ σπῆι σου. νὰ μὴ πληρώνετε μιὰ καροτσάδα, μόνο τοὺς κοροϊδεύετε τοὺς ἄνθρώπους, στέλνοντας αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Ἄννα στὸν Καϊάφα. Ὅριστε κύριε τώρα ποῦ ἀπὸ τῆ φούρκα τους κατάντησαν νὰ σᾶς βάνουν καί στὸν Παλιάνθρωπο γιὰ νὰ σᾶς μάθῃ ὅλος ὁ κόσμος ὅτι εἶστε κακοπληρωτίδες, ἔτσι μούπαν νὰ σᾶς τὰ γράψω καί ἔτσι σᾶς τὰ γράφω, μ' ὅλον ὅτις αὐτὰ τὰ γραφόμενα εἶναι καί λίγο ἀτομικά, ἀλλὰ ἐγὼ σᾶς τὰ γράφω μὲ τρόπο ποῦ νὰ φαίνεται πῶς δὲν εἶναι τάχα ἀτομικά.
Καρότσα αἰ;

Ἰδοὺ κατὰστασις πραγμάτων βριχῆς, κυρία μου.

Ἡρᾶ Διαιόντρου γυέ'

σεῖς πᾶτε νὰ μοῦ πιπιλίσετε τὸ μυαλό μὲ τὰ ἄτα σας καὶ παραμέντα σας. Μὰ ἐσεῖς ἐν ἔχετε πλιό νισάφι. Ἄμὰν, ποὺλλὰ γράμματα γιὰ στέλνετε, ποὺλλὰ πράγματα γράφετε, νισάφι ἐν κάνετε, οὐ χωρεῖ τῷ στόματι μου γράψε ὅσα γράφετε. Ὅχουνοὺς διαιόντρου κουλούκια, καί μεθαύριο σᾶς τὰ γράφω οὐλα μονοκοπανιάς.

Κάνε τίρα γυμνάσια μ' αὐτὸν τὸν καιρό.